

JACKi

JACKi ZPRAVODAJ

KULTURA ~ SPORT

7/2023

www.jackijablunkov.cz

IRENA CZEPCOVÁ
Čarodějka se sklem

více na str. 6

Hlučínsko známé neznámé

Milí spoluobčané,

když budete číst tyto řádky, bude začínat léto a prázdniny. Lidé budou cestovat, poznávat nové regiony, sportovat a odpočívat. Rád bych vám dal jeden z možných tipů na výlet, a to region, ze kterého pocházím. Po čtyřech letech farářování v Jablunkově mě mrzí, že to pořád tolik farníků neví. Proto chci svému rodnému kraji udělat reklamu. Vy dříve narození pamatujete pana děkana Hanzlíka (+1960). Mállokdo ví, že vyrostl ve stejné vesnici jako já – Štěpánkovice u Kravař. Chci vám nabídnout výlet autem do okresu Opava, kde se Hlučínsko nachází. Milovníci cykloturistiky netuší, že tento region má stovky kilometrů cyklostezek, převážně v rovinaté krajině. Přestože 180 let patřilo Hlučínsko do Pruska (1742-1920), obyvatelé tohoto kraje si říkají Moravci, mají převážně katolické vyznání, své tradice, nářečí a folklor. Svojí povahou mají velmi blízko k lidem žijícím na Jablunkovsku. V městě Hlučíně naleznete muzeum, abyste dobře pochopili historii tohoto regionu. Pod Hlučínsko patří 38 obcí. Územím prošla ostravsko-opavská operace v dubnu 1945 před osvobozením Ostravy. Byla to největší vojenská operace na území tehdejšího Československa. To mělo dopad na životy mnoha desítek tisíc lidí, jejichž synové v bojích padli. Proto v každé vesnici najdete pomníky se jmény padlých rodáků, kterých bylo 4000.

V mnoha vesnicích naleznete zámky s parky. V regionu najdete i vojenská opevnění, možnosti ke koupání, zajímavou církevní architekturu, sportovní areály, hřebčiny s možnostmi vyjížděk. Kravařská pouť na sv. Bartoloměje, letos 27. srpna, je druhá největší po Matějské pouti v Praze. Obyvatelé tohoto kraje mluví hlučínským nářečím, které se velmi podobá místnímu „po našimu“. Jako ukázkou uvádím krátký monolog „stařika“ podle Jany Schlossarkové z knihy UŽ BY TEHO BYLO DOŠČ!

Opa rachuje

*Jak sem byl synkem a nakupič sem šel,
více velaj zboža sem za dvacet korun měl?
Chleba, maslo, čokoládu, keksy, flašu vina,
a ešče mi zostalo na listek do kina.*

*Včil za dvacku nic někupim, to mam vyzkušane,
bo v každym kuče maju ty kamery zas...*

Přeji krásné prožití prázdnin, dovolené a aktivní odpočinek.

Alfred Volný
Farář Jablunkov

KNIHOVNA V PARKU

Jablunkov, park A. Szpyrce, za radnicí

od 9:00-11:00 hod.

12.7. AHOJ PRÁZDNINY (Klauni na volné noze - diskotéka)

13.7. v 10:00 hod. FILMOHRÁTKY KINO, Mariánské náměstí 1

19.7. VYTVOŘ SI SVÉHO JEDNOROŽCE (Tvořivé dílny)

20.7. v 10:00 hod. FILMOHRÁTKY KINO, Mariánské náměstí 1

26.7. RETROHRY (Hry z dob, kdy ještě nebyly mobily)

27.7. v 10:00 hod. FILMOHRÁTKY KINO, Mariánské náměstí 1

WYBITNI GÓROLE – „GÓROLSKI HETMAN” WŁADYSŁAW NIEDOBA

Władysław Niedoba (1914-1999) - "Jura spod Grónia", urodził się w 1914 roku w Nowsiu. Uś jako młody chłapiec wystympował w amatorskich przedstawieniach i poroz zacióń aji reżyserować taki przedstawieniach w Nowsiu i Jabłóńkowie. Przed wojńóm skóńcił w Polsce kurs dlo reżyserów i łodbył ročný staż w katowickim kónserwatorium muzyčnym w kierunku śpiywu łoperowego. Mioł uś załatwióne delśi studia opera w mediolańskij La Scali, ale wojna zniweciła ty plany.

We wojńóm zostoł zmobilizowany do polskij Kómpanii Obróńy Narodowej z kieróm w ramach 21 Dywizyj Górskej przesiel całóm kampanijóm łobróńóm 1939 roku przez połedniowóm Polskym, aże zostali wziyni do niewoli sowieckij. Z niewoli uciyk i wrócił do Nowsio, ale tu z kolei zostoł siłóm zmuśióny do służby w niemieckim Wehrmachcie. Z tyj służby uciyk, ale zostoł uijnty i wysłany do łobozu karnego na greckij wyspie Korfu. Z tego łobozu teś uciyk, tym razym ściynśliwie i na falesnych dokumyntach po nogach wrócił przez Grecyjóm i Albanijóm do Nowsio. Po wojnie zrezygnował ze świetnie zapowiadajócej sie kariery śpiywoka łoperowego i zaangażował się całým śiercym w rozwój žicio kulturalnego i społecnego Góroli Ślónskich na Zaolziu. W 1951 roku doprowadził do powstania słynnej Scyny Polskiej przy Cieszyńskim Teatrze w Cieskim Ciesinie - jedynego poza granicami Polski stałego polskiego teatru zawodowego, w kierym do 1960 r. był kierownikóm artystycznym i aji reżyseróm, scynarzystóm i aktorem. Do 1975 roku zagrół na tyj scynie w ponad 80 sztukach teatralnych. Nejwybitnijsi zagrane przez niego role to: Młynarz z „Latarni” Jiráska, Drwal z „Zaczarowanego koła” Rydla ci Don Rodrigo z „Owczego źródła” Lope de Vega. Poradził zagrać role ludzi tragicznych, ciyńsko dotkniyntych przez los, ale mioł teś wybitny talynt kómičny i umioł rozbawić publiczność do łez. Był teś stałym felietonistóm zaolziańskigo czasopisma „Głos Ludu”, pisał słuchowiska radiowe oraz widowiska dlo założóonego w 1947 r. zespołu „Gorol” w Jabłóńkowie, w kierym z Ludwikiem Cienciął – „Jąkałá Maciejem” stworzył słynny duet „Jura i Maciej”, bawiońcy publiczność górolskimi dialogami. Na tyn przykład: „Gdo je na świecie najmądrzejszi?” – pyto Się Jura.

– Too jo wiy – odzywo Się Maciej. – Książd!
– Czemu książd?
– Boo wszeckim doowo śluby, a sóm sie nie žyni.

Maciej chciołby nóńś jakóm robotóm, a przy kóniach na gazdówce mu się robić uś nie chce. Wiync sie go pyto Jura: – Tak co byś chcioł teraz robić? – Wiysz, Jura, jo by taak nejraaczi przedowoł łuu masorza mięso.

– Ty mięso? Na dyc żeś je mały, tobyś ani na hoki nie dostoł – łodpowiada Jura. – Too nic, jo by przedowoł spood pudle, aji bych cosi na lepsze łood ludzi doostoł. – Jyny se siedź przy tych kóniach, a jak żeś chcioł lepszą robotę, toś sie mioł w szkole lepi łuczić. – Ja, jo chcioł – odpowiada Maciej – ale cóż, dyy myy mieli takich nałuučzieli, kierzi nic nie wiedzieli, boo sie nas wszecko wypytywali. Wroz z Karolóm Piegżóm był przez 50 roków głównym animatorem wielkigo festiwalu Góroli Ślónskich na Zaolziu - Gorolskigo Świynta, na kierym zasłynół jako "Jura spod Grónia", kiery w biołej guni i na biołym kóniu wdycki kludził górolski korowód przez cały Jabłóńków ku scynie w Lasku Miyjskim. „Górolski Hetman” – jak go nazywano, pošwiyncił swoje žyci teatrowi i kulturze, a jego praca przyczyniła sie do łozywinyo cieszyńskij scyny artystycznej i wzmocniyno tożsamości kulturowej Góroli. Władysław Niedoba, "Jura spod Grónia", pozostawił niezatarty ślad w historii teatru i kultury Ślónska Cieszyńskigo. Jego wkład w rozwój zaolziańskij scyny artystycznej oraz promocijóm dziedzictwa górolskiego jest niezapomniany i fórt docyniany przez kolejne pokolynia Cieszynioków nie jyny łod Mostów po Bogumin ale i aji po drugij stronie łOlzy.

**Z górolskim pozdrowiyńim
Andrzej Suszka z Rupiynki łod Fiedora
(Foto: autor)**

ČERVENEC 2023

JABLUNKOV,
JACKi
POD KAŠTANEM

VÝJEZDNÍ KINO

INVALIDA 7.7.

21:00

SVK - komedie
mládeži do 12 let
nevhodný

**8.7.
21:00
MILÍKOV**

NŘIŠTĚ
TJ MILÍKOV

**14.7.
19:00
NÁVSI**

KULTURNÍ AREÁL
U KOSTELA

OSTROV 21.7.

21:00

CZE - Romanticky
mládeži do 12 let
nevhodný

**29.7.
21:00
MOSTY U
JABLUNKOVA**

NŘIŠTĚ U
KOMUNITNÍHO
CENTRA

**30.7.
21:00
PÍSEČNÁ**

VÝLETIŠTĚ
PÍSEČNÁ

IRENA CZEPCOVÁ

UMĚLECKÝ SVĚT SKLA

Narodila se v Jablunkově. Pochází z rozvětvené rodiny Czepců, její otec Jan Czepiec je známý řezbář a výrobce dřevěných „trombit“. Irena Czepcová teď žije v Počátkách, kde se odstěhovala kvůli práci. Vystudovala obor Výtvarné zpracování skla na Střední uměleckoprůmyslové škole sklářské ve Valašském Meziříčí. Absolvovala také magisterský program v ateliéru skla u Iljí Bílka na Univerzitě J. E. Purkyně v Ústí nad Labem. V roce 2011 začala tvořit společně s D. Petrovickou a Evou Novákovou pod názvem „PENOCZE“ (začáteční písmena jejich příjmení). Ve své tvorbě využívá především sklo spolu s efektem umělého světla. Projektuje instalace pro veřejné i soukromé prostory. Tvoří nejen užitkové věci, ale ráda se věnuje i své vlastní tvorbě v uměleckém světě skla.

Byla jste z domu vedena k umění či k řemeslu?

Tatka hrál na housle ve folklórním souboru „Górole“ z Mostů u Jablunkova. Já jako dítě jsem jezdila s nimi na všechny festivaly. Rodiče mě vedli spíše k té kultuře tady na Jablunkovsku. I když jsem taky hrála na housle, nikde jsem nevystupovala. Já od začátku tíhla více k tomu výtvarnému umění a sklářské řemeslo si mě našlo nakonec samo.

Od kdy Vás to výtvarné tvoření začalo bavit?

Myslím, že to začalo na prvním stupni základní školy, když jsem chodila na keramiku k paní Aničce Pilchové. Už tenkrát mě to velice bavilo. Na housle jsem chodila na Základní uměleckou školu, kde byl i výtvarný obor. Mou starší sestru napadlo, že pokud mě ta keramika tolik baví, mohla bych zkusit taky tohle. Učila tam tehdy paní Irena Ostruzzková, která se pro mě stala velice důležitým člověkem. Byla opravdu skvělá a připravovala mě i na střední školu. Střední uměleckoprůmyslová škola sklářská byla spíše náhoda. Někdo mi tenkrát řekl, že se tam taky dělá s hlinou. Já nevěděla, že nejde o keramiku, ale o sochařství. Po prvním ročníku, který byl obecný, jsme si museli vybrat malbu, sochu, anebo sklo. Vybrala jsem si sice sochařinu, ale během praxe jsme měli i práci na huti. Poprvé jsem se seznámila se sklem a v ten moment byla pro mě budoucnost jasná. Pokračovat jsem chtěla už jedině na vysoké se sklem spojené.

Bylo těžké pro to, po čem toužíte, opustit rodné město a rodinu?

V té době jsem si to ani neuvědomovala. Střední škola byla až ve Valašském Meziříčí, takže jsem musela na internát. Po maturitě jsem se nedostala na vysokou se zaměřením na sklo, ale jinou školu jsem dělat nechtěla. Nevěděla jsem, co dál. Hodně mi tehdy pomohla paní Alena Ruzsová, mistrová na sklářské škole, která pochází tady od nás. Během těch let jsme se skamarádily a dodnes se potkáváme. Díky ní jsem mohla zůstat na střední škole a udělat si učňovské vzdělání na brusírně. To bylo skvělé, protože jsem chodila jen na praxi. Co se týče řemesla, byl to pro mě obrovský přínos. Za ten jeden rok jsem si doplnila taky svoje portfolio výrobků a při opětovných přijímačkách na vysokou se hodilo. Byla to zároveň cesta k osamostatnění, dělala jsem si svoje věci a ve všem jsem měla volnou ruku. Když jsem pak dokončila vysokou a nastoupila do práce v Janštejně, začala jsem si hledat bydlení. Našla jsem si maličký domeček z 18. století v Počátkách, kde teď částečně žiju a pracuju. Ale rodné město navštěvuji často. Mám tady rodinu, kamarády.

Účastnila jste se nějakých stáží kromě škol?

Bylo jich určitě více, třeba sochařský ateliér v Krakově na Akademii Sztuk Pięknych Jana Matejki a v Maďarsku na University of Pécs.

Hlína je vyjadřovací prostředek stejně jako sklo, proto je každá stáž přínosem a obojí pro mě znamenalo hodně. Taky osobně. V Polsku jsem si chtěla dokázat, že díky tomu, odkud pocházím, není pro mě jazyk bariérou. V Maďarsku to byla taky srdcová záležitost. „Starka“ tvrdila, že jeden z našich předků pocházel z města pěti kostelů, současná Pécs - česky Pětikostelí. Další stáž byla na University of Sunderland ve Velké Británii díky Erasmus grantu. Byl to jen jeden semestr, ale dělala jsem pro amerického skláře Jeffreyho Sarmienta, a u něho se naučila strašně moc. Byl hodně zcestovalý a měl spoustu nápadů. Na základě jeho doporučení jsem se pak přihlásila na výběrové řízení do Pilchuck Glass School v USA. Získala jsem rezidenční pobyt Emerging Artist, bylo vybráno jen 6 lidí z celého světa ze 70 přihlášených. Zajistili nám tam ubytování, veškeré prostředky na práci, klid uprostřed lesa daleko od civilizace.

Byly to pořád spíše ty prostorové věci?

Já jsem vlastně od začátku dělala s prostorem. Ovšem kresba je bez výjimky naprostá nutnost pro každého, kdo dělá výtvarnou činnost. Patří k procesu vzniku toho finálního výrobku nebo díla. Skláři musí být ve svém důsledku multifunkční, musí umět malovat, kreslit, pracovat s materiálem jako dřevo, kov, sádra. Technická kresba v počítači není úplnou nutností, ale urychluje práci.

Jak vlastně takový výrobek vzniká?

Proces samozřejmě začíná u návrhu – nápadu a skici. Pak si to kreslím v počítači v 3D programu a mohu si tam dopředu nasimulovat celý proces výroby. V dnešní době je výhoda, že pak se dá ten tvar vyhotovit na 3D tiskárně. Mohu si tak zjistit, jestli mám správně spočítaný objem, vyzkoušet, jak se mi například ten hrníček, či sklenička drží v ruce. Pak se dělají speciální sklářské střihy – z papíru vystřižený tvar, řemeslníci podle toho na soustruhu vyrábějí dřevěné formy. To už je řemeslo, které celkem v republice upadá, v dnešní době přechází do strojové výroby na CNC strojích. Do formy se pak fouká skleněná hmota. V peci jsou sklářské pánve - velké keramické hrnce, ve kterých se utaví sklovina, která je jak tekutý med. Sklářskou píšťalou se nabere sklo, z něj se vyfoukne první baňka - toková kulička. Na tu se natáhne další vrstva, anebo vrstvy, podle toho jak má být finální výrobek veliký. U skleniček třeba stačí dva náběry. Sklo je tekutina, a když chladne, přestane se hýbat, je třeba to načasovat a rozumět materiálu.

Jaký je zájem v dnešní době o umělecké věci ze skla?

Svoje volné věci si dělám spíše pro radost, a protože mám potřebu zpracovat nějaké téma.

Mám témata, která se mi prolínají už dlouhé roky a sklo je můj vyjadřovací prostředek, kterým se snažím sdělovat své myšlenky, můj pohled na svět. Jsou to spíše věci do galerií. Tím se uživit nedá. Ty užitkové věci se snažím kombinovat tak, aby tam byl můj autorský vstup, ale daly se i používat. Ty dělám třeba formou tavené plastiky. Jelikož sklo není úplně levné, často pracuji s recyklovaným sklem. Je to svým způsobem návyk z dob studií, ale především to je můj environmentální pohled na společnost a její přehlcenost konzumem.

Jak vzniklo PENOCZE?

Ten nápad pracovat na skle spolu s Dagmar Petrovickou a Evou Novákovou vznikl už na škole, ale PENOCZE až v roce 2011. Každá z nás si dělá svou autorskou tvorbu, zároveň máme společné projekty a návrhy užitkových věcí. Každá žijeme někde jinde, a nevěděly jsme, jestli nám ten koncept bude fungovat. Jeden z prvních větších projektů, na základě kterého jsme se vlastně rozhodly, že to dáme dohromady, byl v Jablunkově na radnici. Ještě před současnou rekonstrukcí radnice proběhla tehdy rekonstrukce obřadní síně. Vytvořily jsme trubicový lustr, jakoby baldachýn, kterému místní říkali „pajónk“. Záleželo nám na tom, v jakém prostředí bude ten lustr umístěn, proto jsme si daly požadavek, že tu místnost vymyslíme komplexně. Změnily jsme použité materiály, celou místnost jsme daly do bíla. Na bílo se přemaloval i starý klavír, kolem podlah se daly ledkové pásy, kde se mohla měnit barva osvětlení místnosti podle přání svatebčanů. Když se v roce 2019 dělala další rekonstrukce, našly se mezi sálem a obřadní síní původní prosklené dveře. Tím se vizuálně propojil sál s obřadkou a lustr se musel odstranit.

Začaly totiž fungovat průhledy z hlavního sálu a trubicový lustr už moc nezapadal do celkového interiéru. Na žádost vedení města jsme vymyslely jiné osvětlení obřadní síně a to je tam dodnes.

Co všechno dokážete vyrobit?

PENOCZE jako výtvarná skupina existuje už 12 let. Ze začátku jsme to pořád dělaly někde na koleni, nebo si platily pronájmy dílen. Mít vlastní studio byl náš dlouhodobý sen, a to se nám před 4 lety splnilo. Máme vybavení na tavenou plastiku, spékané sklo - fusing, máme pískovačku, stroje na broušení skla. Děláme i sítotisk - dokážeme přenést obraz z fotky do skla a zatavit to mezi 2 tabulky. Mě baví, že těch možností práce se sklem a těch technik je nepřeberné množství. V principu dokážeme vyrobit cokoli.

Není to sklářské povolání pro ženu fyzicky příliš náročné?

Ano, je to fyzicky hodně náročné. Proto nechci být úplně v pozici dělníka. U větších projektů spolupracujeme se sklářskými výrobami. Jsou to často bývalí spolužáci, kteří si založili své dílny a nedělají sice umění, ale to poctivě sklářské řemeslo. V téhle době to není úplně lehké, proto je chceme s PENOCZE podporovat, aby se udržela tradice. My vytvoříme prototyp, výrobu už necháváme na nich - od nápojového skla, přes osvětlovací sklo až po postprodukci tavené plastiky.

Čím se Vaše práce liší nebo vyznačuje?

To je spíš otázka teoretická. Nemyslím, že je moje práce něčím typická. Pro mě možná ten přístup, že ráda kombinuji různé technologie a hodně mi záleží na environmentálnosti.

Ve vaši tvorbě se projevuje site-specific art, co to je?

Instalace site-specific je instalace navržená pro konkrétní prostor. Je to unikátní nesériová výroba, která je navržena tak, aby byla v souladu s daným prostorem a architekturou.

Některé Vaše výtvořky jsou z takzvaného pěnového skla. Jak to vzniká?

Pěnové sklo je materiál, který se už dlouho používá ve stavebnictví, v republice jej vyrábějí asi 2 firmy. Je to jakoby struska, která se dává do základů domů, protože má výborné termoregulační vlastnosti, používá se hlavně ve stavebnictví - řeší se jím například tepelné mosty. Fabriky si tu technologii hlídají. Já jsem experimentovala s upcyklací materiálu, kde jsem se snažila zpracovat odpadové sklo ze sklářské produkce. Přišla jsem na způsob, jak to odpadové sklo spolu s jiným odpadním materiálem zkombinovat tak, aby vzniklo pěnové sklo. Zatím ten materiál slouží jen jako prostředek pro výtvarné instalace, nechci ho používat ve velkém a k jiným účelům.

Třeba ve Zlíně na zámku jsem měla v rámci jedné výstavy instalaci, kdy pěnové sklo bylo vystaveno jako obrazy. Před dvěma měsíci jsme měli se studenty ze zlínského Ateliéru skla výstavu v Českém Těšíně Na půdě. Výstava se jmenovala „Gwiazdeczki“ a i tam bylo možné vidět pěnové sklo jako výtvarný prvek světelné instalace.

Měla jste i jiné výstavy?

Já jsem vystavovala už na střední i vysoké škole. Společných výstav bylo nespočet. Kromě České republiky na Slovensku, ve Francii, v Německu, Itálii, USA. Aktuálně probíhá výstava se studenty ve Valašském Meziříčí v galerii Sýpka. Měla jsem i několik samostatných výstav. Snažím se taky posílat věci do zahraničí v rámci Open call výzev. Mám zájem se dostat a vystavovat v zahraničí. Párkrát mě vybrali do prestižního časopisu v USA. Je to ročenka, vybírá se podle fotek a vše probíhá anonymně. Moc to pro mě znamená.

Kde se dají vaše věci koupit?

Jsou to obchody spojené s galeriemi nebo obchody s designovými věcmi a pak na internetu. Teď máme v plánu jet na veletrh do Vídně díky projektu pro podporu malých firem. Příští rok chceme naši práci představit v Londýně a hledat zákazníky v zahraničí. Chceme se zaměřit spíše na individuální projekty, kreativní práci, aby nás to bavilo. Nebráníme se však ani sériové výrobě.

Jaké je Vaše současné zaměstnání?

V současné době jsem skončila pracovat na univerzitě Tomáše Bati na Fakultě multimediálních komunikací Ateliér Design skla, kde jsem působila jako asistentka. Hned po škole jsem dělala u firmy Brokis v Janštejně, kde jsem se věnovala designu a technologickým procesům – mimo jiné výrobě z recyklovaného skla. Byla jsem tam 7 let, a pak se naskytla příležitost zástup za mateřskou na univerzitě. Já jsem cítila potřebu vystoupit z toho velkého korporátu a předávat zkušenosti z práce studentům dál. Teď se chci věnovat projektům pro PENOCZE a pokud to půjde, dělat jen na sebe.

Čemu se věnujete v této době?

Před pár týdny jsme byly na focení váz naší nové kolekce spolu s lidmi z neziskové organizace KONSENT. Je to organizace, která od roku 2016 bojí mýty o sexu a vztazích a dělá přednášky pro školy, rodiče i podniky o šikaně, obtěžování a kybernásilí. Propagace je spojená s podporou té neziskovky a 40% z prodeje váz věnujeme nadaci.

Máte i jiné koníčky? Co děláte ve svém volném čase?

Baví mě hlavně moje práce. Má víc procesů a proto není ubíjející, pořád si dělám něco jiného a nového. Díky brigádám jsem si prošla i prací u pásu, v hospodě, ale i v brusírně skla. Díky tomu vím, co dělat nechci. Kromě toho hodně ráda chodím na procházky, do lesa a ráda sbírám bylinky. Baví mě divadlo a vše spojené s kulturou.

Je Vaše cesta cestou za snem?

Ano, určitě. Je to tak, že jedno z největších štěstí kohokoliv z nás je dělat práci, která nás baví a naplňuje. Mě se to splnilo a jsem za to vděčná, protože moje práce byla opravdu mým snem. Ale ještě jsme se s PENOCZE nedostali do té fáze, aby nám to studio plnohodnotně vydělávalo na živobytí. Takže pořád jsem ještě na cestě.

Děkujeme za rozhovor a přejeme, ať se Vám ten sen vyplní.

**Irena Jurgová
(foto: archiv Irena Czepcová)**

LATO NÓM ZASZUMIAŁO W LESIE A ZACIURCZAŁO W OLZIE, NIMA CZASU CZITAĆ, TÓŻ TU MOCIE PORE PIEKNYCH A MOŻNE WZOCNYCH OBROZKÓW!

Bób

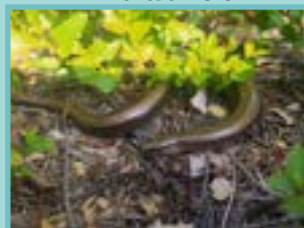
Bób kiejsi rosnył na każdym polu. Teraz byście marnie chładali pola na dziedzinach, bo sóm jynym lecykany. Ludzie go u nas pómału na każdym kónsku sioli, bo go czynsto aji jodali. Kwitnie bioło-czornym kwiatym.

Maliny

Na wyrómbiskach w lesie lza aji nazbiyrać cosi leśnych malin. Kómu sie nie ciónži a nie lyni, tóž nazbiyro aji do kibliczka. Móm wyprugowane, że aji 10 litrów łod rana za dapoędni idzie nazbiyrać...e bioło-czornym kwiatym.

Padalec

Na borówkach w lesie lza aji natknyć na padalca. Nie trza go katrupić, bo nima jadowity a dokónca to nima ani gad. Je to w systematycznej zoologii tako jaszczurka, co postracała nogi.

Borówki

Latoš doć wody napadało, tak isto beje aji po wyrchach nieskorzi cosi tych borówek. Niejraczi my wdycy mieli knedle na parze z borówkami z lasa...W izbie u starki to wóniało borówkami, masłym a kakaym.

Żabka

Mało żabeczka je tak maluško, że jóm mało kiery mo to szczynści widzieć. Niestety na to dopłacajóm, bo nikierzi ludzie dokožóm z koszarkami aji dwa razy do tydnia po zogrodach gónić! Co łoczi nie widzóm...

Jagódki

Jagódki rosnóm na miydzkach a sóm sto razy lepsi łod tych wielkich kupnych! Taki kosziczek byście aji na torgu w Jabłónkowie na rynku sprzedali.

Czosnek

Czosnek tyn gdóz łoni posadził, tymu latoš szumny urosnył. Je to piyrso pómc w aptyczce ludowej medycyny!

Kaczuszki

Indyjski góniory sóm najlepším a niemilším lykarstwym na ty hrómski ślimoki.

JACKI
Jablunkovské centrum
kultury a informací

Dětský piknik v Parku
Divadlo "O veselém království"

20. 7. 2023
v 18:00 hod.
Jablunkov, park A.Szpyrce

DEKY, KARIMATKY SEBOU
OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

ZA NEPŘÍZNVĚNÉHO POČASÍ SE AKCE NEKONÁ

PŮJČOVNA KOLOBĚŽEK V JACKI
Jablunkov, Mariánské náměstí 1, JACKI

CENÍK

KOLOBĚŽKY	ELEKTRO
120 Kč DEN	KOLOBĚŽKY
100 Kč 3 HOD.	PŮJČENÍ ZDARMA
KAUCE 1000 Kč	KAUCE 2000 Kč
ZDARMA POSKYTNUTÍ HELMY	
PONDĚLÍ - PÁTEK	
7:30 - 16:00 HODIN.	

JACKI
Jablunkovské centrum
kultury a informací

KALENDÁRIUM AKCÍ

Jablunkov a okolí

ČERVENEC 2023

5. 7. 2023

POUŤ CYRILA A METODĚJE

Hrčava, centrum obce, pořádá: obec Hrčava

20. 7. 2023 v 18:00 hod.

DĚTSKÝ PIKNIK V PARKU

Jablunkov, park A. Szpyrce, za radnicí, pořádá: JACKi

7. - 8. 7. 2023

FESTIVAL NA POMEZÍ

Národopisný areál, Dolní Lomná, pořádá: Matice slezská

21. 7. 2023 13:00-18:00 hod.

1. VÝROČÍ OTEVŘENÍ MUZEA TROJMEZÍ

Jablunkov, Muzeum Trojmezí, pořádá: Muzeum Trojmezí

8. 7. 2023 v 13:00 hod.

BELKO FEST

Hrádek, Hospůdka Belko, pořádá: Hospůdka Belko

22. 7. 2023 v 10:00 hod.

FAJNE LÉTO

- ÚTOK UHRŮ NA VELKOU ŠANCI

Mosty u Jablunkova, opevnění šance, pořádá: Opevnění Šance

12. 7., 19. 7. a 26. 7. 2023 v 9:00 hod.

KNIHOVNA V PARKU

Jablunkov, park A. Szpyrce, za radnicí, pořádá: JACKi

22. 7. 2023 v 13:00 hod.

FESTYN NA FILIPCE

Chata Filipka, Nýdek, pořádá: Obec Hrádek, Nýdek, Návsí a chata Filipka

13. 7. 2023 v 10:00 – 15:00 hod.

GOROLSKÝ DEN S ŘEMESLEM - GOROLSKÝ DVŮR

Mosty u Jablunkova, Dřevěnka na Fojtství, Pořádá: GOTIC

27. 7. 2023 v 10:00 – 15:00 hod.

GOROLSKÝ DEN S ŘEMESLEM - GOROLSKÝ ODĚV

Mosty u Jablunkova, Dřevěnka na Fojtství, pořádá: GOTIC

15. – 16. 7. 2023

DNY MĚSTA JABLUNKOVA ANEB ŘEMESLO MÁ ZLATÉ DNO

Jablunkov, park A. Szpyrce, za radnicí, pořádá: JACKi

29. 7. 2023

XI. Ročník VOZATAJSKÝCH ZÁVODŮ

Dolní Lomná, Lomňanské muzeum, pořádá: Pavel Holešovský

19. 7. 2023 v 18:05 hod.

LETNÍ KONCERT - MUZIKÁLOVÝ KOKTEJL

Bystřice, areál před bazénem, pořádá: obec Bystřice

29. 7. – 30. 7.

ŘEZBÁŘSKÁ SOUTĚŽ

Mosty u Jablunkova, Hotel Grůň, pořádá: Hotel Grůň

JACKi ZPRAVODAJ - periodický tisk územního samosprávného celku, města Jablunkov. Adresa vydavatele: Jablunkovské centrum kultury a informací, p.o., Mariánské náměstí 1, 739 91 Jablunkov, IČ 47999764. Vychází měsíčně pod ev. č. MK ČR E 23799 v nákladu 2100 ks. Místo vydání JACKi Jablunkov. Odpovědná osoba: Mgr. Gabriela Niedoba, ředitelka JACKi. Příjem inzerce e-mail: jacki@jablunkov.cz, tel.: 558 358 013; redakce si vyhrazuje právo na krácení a úpravu textů. Tisk: KLEINWÄCHTER holding, s.r.o., Čajkovského 1511, 738 02 Frýdek-Místek.